

РЕШЕНИЕ

№ 5627

гр. София, 20.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 13.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **4584** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност.

Образувано е по жалба на „Цолов фрукт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес [населено място], [улица], ет. 3, ап. 6, представлявано от управителя Ц. Г. Ц., срещу Заповед за налагане на ПАМ № ФК – С2143 – 0477491/12.04.2023г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

Със заповедта, на основание чл. 186, ал.1, т.1, б. „а“ от ЗДДС, чл. 186, ал. 3 от ЗДДС и чл. 187, ал.1 от ЗДДС, за извършено нарушение на чл. 118, ал.1 от ЗДДС, на „Цолов фрукт“ ЕООД е наложена принудителна административна мярка– запечатване на търговски обект – склад 139 – 140, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Цолов фрукт“ ЕООД и забрана за достъп до него за срок от 14 дни,

По делото оспорващото дружество не е представлявано и не е ангажирало доказателства. В жалбата се съдържат доводи за материална и процесуална незаконосъобразност на оспорената заповед.

Ответникът, чрез юрисконсулт П., прави искане за прекратяване на делото, предвид последващ прекратяване на изпълнението на процесната заповед. Алтернативно иска жалбата да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, от доказателствата, съставляващи административната преписка и приетите по делото в хода на съдебното производство доказателства, приема за установено

следното.

С процесната заповед е наложена ПАМ „запечатване на търговски обект и забрана за достъп до обекта“, за срок от 14 дни“, на търговски обект – склад 139 – 140, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Цолов фрукт“ ЕООД и забрана за достъп до него за срок от 14 дни. Мярката е наложена за това, че при извършена на 07.04.2023г. в 04.32ч. проверка на търговския обект е установено, че при контролна покупка на касета ябълки от 4.5 кг. на стойност 14.40 лева, не е издаден фискален касов бон от монтираното и в работен режим фискално устройство в обекта, регистрирано в НАП, или касова бележка от кочан. Изведен е КЛЕН от фискалното устройство за дата 07.04.2023г., от който е видно, че продажбата не е отразена като регистрирана чрез издаване на фискален бон в съответния час за извършената контролна покупка.

В хода на съдебното производство са представени доказателства за издадено наказателно постановление № 70222- f702601/14.06.2023г., с което за същото нарушение, на „Цолов фрукт“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 700 лева, на основание чл. 185, ал.1 от ЗДДС. Санкцията е платена и с Постановление № ФК – С2243 – 0477491/28.06.2023г. на началник отдел „Оперативни дейности“ С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП – С. е прекратено изпълнението на ПАМ – „запечатване на търговски обект“.

Административен съд София - град, в резултат на извършената проверка за законосъобразност, след обсъждане на доказателствата и на доводите на страните, формира следните изводи по съществуващото на спора:

Жалбата е подадена в срок, от пряко засегнатото юридическо лице и е процесуално допустима за разглеждане. По същество е основателна.

Производството по делото не следва да се прекратява, въпреки прекратяване изпълнението на ПАМ, поради плащане на наложената имуществена санкция. Жалбоподателят има правен интерес от произнасяне по съществуващото на спора относно законосъобразността на Заповед за налагане на ПАМ № ФК – С2143 – 0477491/12.04.2023г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП. Извършеното от него плащане с цел прекратяване на изпълнението, не освобождава административния орган от контрол за законосъобразността на издадения административен акт.

По съществуващото на спора, съдът счита, че Заповед за налагане на ПАМ №ФК– С2143 – 0477491/12.04.2023г. е издадена от компетентен административен орган, но е материално незаконосъобразна.

Оспорващото дружество не опроверга констатациите, послужили като основание да бъде наложена процесната ПАМ. За несъмнено съдът приема, че търговецът, като лице по чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане, чрез фискални устройства на продажби в търговските обекти, не е изпълнил задължението (чл. 25, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г.) да издаде фискална касова бележка за продадените стоки, на обща стойност 14, 40 лева.

При наличие на констатирано обстоятелство, по смисъла на чл. 186, ал. 1, т.1. б. „а“ ЗДДС компетентният административен орган действа в условията на обвързана компетентност и постановява налагане на ПАМ. Упражнявайки компетентността си обаче, той е задължен да се съобразява и с изискванията за законосъобразност на административните актове, т.е. разполага и с оперативна самостоятелност, с оглед конкретния случай (арг. – чл. 169 АПК). Целта на принудителната административна

мярка по чл. 186, ал. 1 ЗДДС е преустановяване на неправомерни действия на задължено лице - търговец, които действия имат за последица ощетяване на фиска, посредством неизпълнение на задълженията, регламентирани с цитираната наредба. Несъмнено, т. нар. „обществена опасност“ на такива нарушения не е пренебрежимо малка, когато се касае за нерегистриране на продажби, посредством фискално устройство.

В случая издателят на оспорената заповед е приел с мотивите си, обосноваващи продължителността на срока за запечатване на павилиона, които всъщност са и мотиви на самата заповед, че (цитати): „... създадената организация в този търговски обект няма за цел и не води до изпълнение на установените правни регламенти; от събраните данни по преписката може да се направи обосновано предположение, че една от целите пред търговеца е именно отклонение от данъчно облагане, което винаги води до негативни последици за фиска; ако не бъде приложена ПАМ то съществува възможност от извършване на ново нарушение (индиректно до ново отклонение от данъчно облагане), от което за фиска на държавата биха произлезли значителни и трудно поправими вреди...“.

Както сам е заявил, административният орган е обосновал решението си за запечатване на търговския обект с „обосновано предположение“, но не е представил конкретни доказателства, с които да докаже обоснованост на предположението си. Други „данни по преписката“, освен приложените констативни протоколи за проверката, не са представени. Само въз основа на процесното нарушение е направен обобщаващ и ангажиращ извод, че „една от целите на търговеца е именно отклонение от данъчно облагане“. В процесната заповед ответникът е мотивирал решението си за запечатване на обекта с недоказано и оборимо предположение за извършвани „действия за отклонение от данъчно облагане“, както и за недобра организация в обекта, спомагаща за такива действия. Ответникът не е ангажирал доказателства, подкрепящи такива обобщаващи, генерални изводи, конкретно за процесния търговски обект. Наличните в заповедта мотиви и съображения, цитирани по – горе не са скрепени с конкретни данни за неиздаване и в други случаи, освен в процесния, на фискални бонове за извършени продажби на стоки. Няма и доказателства за укриване на доходи/приходи и пр. Освен това, административният орган, на когото са предоставени властнически правомощия е задължен по силата на чл. 6, ал. 5 АПК „да се въздържа от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел“. Контролът върху бездействие на търговец, който не издава съответен фискален бон, при извършване на продажби може да бъде осъществяван и с други средства, различни от запечатване на обекта, с което на практика се препятства дейността. Евентуалните вреди за „фиска“ от „намаляване на данъчната основа“ със сумата от 14,40 лева, от каквито се опасява ответникът, са практически много малки. От друга страна обаче, запечатването на обекта за срок от 14 дни препятства възможността търговецът да извършва продажби през този период, които впоследствие да включи в съответната си СД по ЗДДС и които да подлежат на данъчно облагане. В този случай хипотетичната вреда за бюджета би била несъизмеримо по – голяма. Процесната заповед, с оглед изложените съображения противоречи на целта на закона и това противоречие представлява отменително основание, по смисъла на чл. 146, т. 5, вр. чл. 4, ал. 1, ал. 2 АПК.

С Решение от 04.05.2023 г., по дело С-97/21 (MV – 98) Съдът на Европейския съюз постанови, че „член 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006

година относно общата система на данъка върху добавената стойност и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която за едно и също неизпълнение на данъчно задължение и след провеждане на отделни и самостоятелни производства на данъчнозадължено лице може да бъде наложена мярка имуществена санкция и мярка запечатване на търговски обект, които подлежат на обжалване пред различни съдилища, доколкото посочената правна уредба не осигурява координиране на производствата, позволяващо да се сведе до стриктно необходимото допълнителната тежест от кумулирането на посочените мерки, и не позволява да се гарантира, че тежестта на всички наложени санкции съответства на тежестта на разглежданото нарушение“. В случая дружеството – жалбоподател е било санкционирано за същото деяние (бездействие) и е заплатило наложената имуществена санкция.

В заключение - оспорената Заповед за налагане на принудителна административна мярка, № ФК – С2143 – 0477491/12.04.2023г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП е издадена от компетентен административен орган, който обаче е приложил неправилно релевантните за случая и обсъдени по - горе материалноправни норми на ЗДДС и с издаването ѝ не е способствал да бъде изпълнена целта на закона, предви на което заповедта подлежи на отмяна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, вр. чл. 186, ал. 4 ЗДДС, Административен съд София - град, 43^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „Цолов фрукт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес [населено място], [улица], ет. 3, ап. 6, представлявано от управителя Ц. Г. Ц., Заповед за налагане на ПАМ № ФК – С2143 – 0477491/12.04.2023г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП за налагане на принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект и забрана за достъп до обекта“, за срок от 14 дни, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: